

Cizinci, chcete žít v Hradci? Učte se česky

HRADEC KRÁLOVÉ Ukrajinka Kristina Pavelová přijela do Hradce Králové před půl rokem za českým manželem. „Česky bych se chtěla naučit kvůli práci, bez češtiny se mi hledá těžko,“ říká žena, která navštěvuje kurzy češtiny hradecké Diecézní charity.

Jen v královéhradeckém okrese žilo v květnu více než čtyři a půl tisíce cizinců, nejčastěji příjždějí Ukrajinci, Slováci nebo Vietnamci. Aby se tu mohli usadit natrvalo, musí zvládnout alespoň základní úroveň české gramatiky či konverzace. Bez ní nezískají trvalý pobyt ani české občanství.

O individuálních hodinách, které organizace nabízí, se Kristina Pavelová doslechla na cizinecké policii. „V jazyce se určitě zlepšuji po každé hodině. S lektorkou se učím hlavně číst a mluvit, připravovala jsem se s ní i na zkoušku k získání trvalého pobytu,“ přiznává.

Diecézní charita se do práce snaží zapojit i dobrovolníky, ročně jde až o sedmdesát lidí, kteří dlouhodobě pomáhají cizincům, nemocným nebo dětem. „Když k nám přijde člověk, jenž má o naše aktivity skutečný zájem a chce nezištně pomáhat, snažíme se mu najít takovou práci, aby ho co nejvíce bavila a motivovala,“ říká Tereza Štaudová, koordinátorka dobrovolníků. Většina z nich jsou vysokoškolští studenti sociálních, pedagogických i humanitních oborů. „Dochází ale i středoškoláci a důchodci, kteří chtějí aktivně vyu-

Kurzy češtiny Scházejí se na nich lidé ze všech koutů světa. Foto: L.Kotek

žít svůj volný čas,“ doplňuje Štaudová.

Dobrovolníci musí mít cit k češtině i práci s lidmi, hodiny podléhají průběžné kontrole.

Kristinu Pavelovou z Ukrajiny učí už několik týdnů dobrovolnice Barbora Borysová, s češtinou cizincům pomáhá téměř rok.

„O možnosti doučování jsem se dozvěděla skrze webové stránky charity, vyplnila jsem formulář, přišla na pohovor a začala s výukou. Jako první jsem doučovala dva sourozence ze Slovenska, kteří se u mě v loňském létě učili na reparát, nakonec jím i zdárně prošli,“ vzpomí-

ná na své začátky s dobrým pocitem. „Letos jsem odmaturovala a ráda bych studovala obor transkulturní komunikace, kde by se mi praxe s cizinci dost hodila.“

Kvůli případům, kdy je cizinec odkázán jen sám na sebe, vznikla před pár lety ve všech krajských městech Centra na podporu integrace cizinců za finanční podpory Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí. Cílem je pomoc, obzvláště těm, kteří jsou ze země mimo Evropskou unii. Od roku 2013 slouží jedno z center i v Hradci. Poskytuje zdarma jak sociální a právní poradenství, tak i skupinové

kurzy češtiny. „Pomocí cizincům a uprchlíkům se hradecká charita zabývala od roku 1992. V průběhu let měla naše pomoc různou formu. Už dva roky však vedeme Integrační centrum, zastřešili jsme tím veškeré aktivity a projekty, na kterých jsme do té doby pracovali,“ uvádí Jan Kočí, vedoucí Integračního centra pro cizince a zástupce ředitele Diecézní charity Hradec Králové.

Skupinové kurzy češtiny fungují celé léto a schází se na nich lidé ze všech koutů světa.

„Zájemci k nám však nechodí jen na hodiny češtiny, organizujeme i kurzy sociokulturní orientace, je totiž důležité seznámit lidi ze zahraničí s realitou České republiky. Dozvědí se například, jak jednat na úřadě nebo na poště,“ uvádí Kočí.

V budoucnu budou mít všichni cizinci povinnost absolvovat osmihodinový kurz základních informací o životě v Česku, aby jim ze zdejší kultury neuniklo nic podstatného. Vedoucí přiznává, že se vzniklou krizí na Ukrajině a v Sýrii Centrum čelí většímu množství dotazů. „Lidé chtějí vědět, jak se mohou do Česka dostat, až už sami, nebo skrze své české známé. Avšak na základě naší vízové politiky je pro cizince přicházejícího z mimoevropské země velmi obtížné dostat se sem a usadit. Česko navíc není pro většinu uprchlíků atraktivní zemí, jsme jen tranzitním územím, prchající míří spíše do Německa a jinam na západ,“ uzavírá Kočí. — **Dominika Zabucká**